

ACCIO

SETMANARI DE POLÍTICA ART I LITERATVRA

Núm. solt: 20 cèntims

Redacció: PRIM, 169

Trimestre, 2'50 ptes. / A fora, 3 ptes.

Administració: Dr. ROBERT, 20

No s'admeten originals sense signatura / Dels articles signats en son responsables els seus autors

Aquest número conté:

CAL NO OBLIDAR ELS POLÍTICS DE LA
 DICTADURA D. COLOMER I OLIVERES
 EL DESCONGESTIONAMENT DEL MER-
 CAT JOSEP FONT I DE FALGÁS
 DE CASA NOSTRA . CLAR-I-NET
 L'IMPERIALISME DE LA REPÚBLICA FRAN-
 CESA NYICRIS
 CRÍTiques D'ART . VICENTS ALBARRANCH
 MOSSETA BRUNA (cançó)
 FRANCESC SERRA
 CRÒNICA
 ESPORTS. ANDREU FUSTÉ

**És possible que ací no ha-
 gi passat res?**

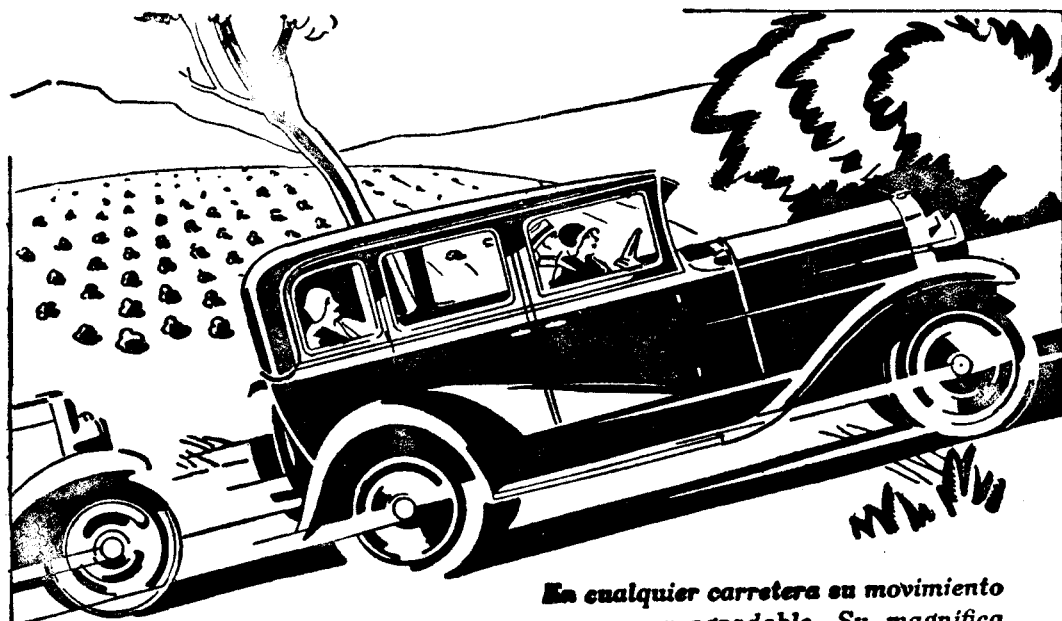
**És possible que després
 de sis anys pròdigis de dolo-
 roses experiències el poble
 pugui tornar a admetre els
 mateixos homes que el por-
 taren al caos polític que hem
 sofert?**

Si vol afaitar-se ràpidament i sense molèsties
 no deixi d'utilitzar la

Pasta HIGEA

*** per Afaitar**

ENVASADA
 EN TUBS

En cualquier carretera su movimiento es suave y agradable. Su magnífica suspensión amortigua las sacudidas

Su rapidez y energía son desproporcionadas con su gasto de sostenimiento

EL motor del Chevrolet perfectamente compensado, su concepción por los ingenieros de General Motors y las pruebas a que se ha sometido, hacen que su consumo de gasolina y aceite sea reducidísimo.

Subiendo las carreteras de montaña, deslizándose suavemente por entre las aglomeraciones de la ciudad—su motor de seis cilindros responde admirablemente—. Su consumo, sin embargo, no excede al de muchos cuatro cilindros.

Una prueba que le ofrecemos le convencerá. En nuestros talleres tenemos todas las piezas de recambio legítimas y operarios adiestrados en el trabajo técnico del Chevrolet.

PRODUCTO DE GENERAL MOTORS

GARATGE BAULENAS

Concessionaris Granollers i Vich

Despatx: Prim, 174 - GRANOLLERS - Tel. 231

Tots els indicis assenyalen la represa de la política a la manera antiga, que va portar-nos la primera dictadura, i com a seqüència natural, l'arbitrarietat en un sentit i la vexació per l'altre.

Davant d'això, demanem el concurs de tots els ciutadans liberals i demòcrates i els recordem que cap raó en aquests moments es posa de la banda de la inhibició pocasolta

«Panorama Polític»

Cal no oblidar els cacics de la Dictadura

Podriem parlar de l'influència funesta que han exercit sempre damunt molts pobles els caciquismes vergonyosos i indignes d'una terra que vol ésser hi ha d'ésser lliure, però seria doblement dolorós, tant, com posaria en evidència l'esperit atrofiat del poble que els ha suportat.

Per això ens concretarem a parlar del caciquisme, i del concepte que ens ha de merèixer en aquests darrers anys, els quals han arribat a representar en molts llocs i per a molts homes, l'esfondrament de tot sentit de civisme i ciutadania.

Fa ja bastants dies que des de aquest mateix lloc diguérem que els pobles no sols tingueren de soportar i acatar l'inviolable voluntat de la primera Dictadura, sino que a més tingueren de sofrir les vexacions que sovint, molt sovint, els hi inferia per compte propi, i en aquest cas, bé podriem dir-ne l'inquisidor de la localitat.

No cal pas fer gens d'història per que encar està latent en la memòria de tothom, el comportament que amb el poble tingueren aquells que representaven a cada Ciutat, Vila o Poble —salvem ací una possible excepció— el poder autòcrata de Primo de Rivera. El poble no deu oblidar aquests homes, cal que els recordi constantment per defugir tota reincidència.

L'iniciació dels primers passos que el govern del general Berenguer donà vers una veritable normalitat, posa de manifest sense estalviar-nos ni el més petit detall, tota l'obra nefasta que havien realitzat en els pobles. La reculada, però, ràpida i sistemàtica del camp de les concessions que ha efectuat aquest mateix govern, han tornat a tancar dintre un clos putrefacte, la politiqueta vergonyant que ha vegetat, més que viscut, a les espatlles dels que desconeixien els drets de ciutadans, dels que han callat resignadament i no diem dels pocs, mas-

sa pocs tanmateix, que tingueren el valor de protestar, per que aquests foren arrencats de la llum i enterrats a l'ombra.

Sota un règim dictatorial, hem pogut reviure els temps lluyans de la Santa Inquisició. Sota aquest règim d'opressió, que perdura malgrat totes les aparences, ha estat ferida la nostra sensibilitat d'homes i ciutadans, els nostres drets han estat trepitjats i escarnits no sols per homes estranys a la nostra parla i cultura, si no per els catalans mateixos. El poble però, sabrà fer justícia a aquests fills que han renegat de la seva pròpia mare, ferint de mort, col·laborant amb un poder indigne, els seus propis germans.

Cada Ciutat, Vila o Poble, cal que recordi els seus cacics, cal que no oblidí mai aquells que emprats en una força que els semblava inesgotable, oprimien a mesura de llurs capricis, el poble per ells regit. Ningú deu oblidar les injúries que els ciutadans de més d'una ciutat, reberen dels governants, al ésser presentada qualque protesta contra els seu innoble procedir.

Avui aquests homes sols poden tornar a encimbellar-se per una completa manca de dignitat i de civisme, i el poble deu enterrar-los en la tomba del record per poder-los evocar en qualsevol moment amb l'agredolç que comporta una dignitat perduda i un home atrofiat per l'afany de governar, encar que sols sigui en un llogaret de cent ànimes, per dir-hi en un llenguatge clerical.

Deixar de vista, oblidar els cacics de la primera Dictadura, és tant com afiançar-nos en un règim l'experiència del qual ens ha demostrat, i ens està demostrant, que no convé per cap concepte al nostre país.

Per fi, els pobles tenen l'obligació ineludible de lluitar per l'enderrocament dels seus cacics i del règim que els ha entronitzat.

D. COLOMER I OLIVERES

El millor per l'estómac DIGESTONA CHORRO. Preu 3 ptes.

MESURES URBANES

El descongestionament del mercat

«Cada mercat granollerí és com una festa major vallesana», escriví en certa ocasió l'eminent geògraf Pau Vila.

Qui hagi recorregut Granollers un dijous al matí haurà comprovat l'aflluència nombrosa de personal que acut al nostre mercat.

Qui hagi passat des de la Plaça d'A. Guimerà fins a la Plaça d'En Perpinyà, haurà trobat la carretera atapeïda de una munió de gent i de vehicles que hi transita. No direm altrament si segueixen pel carrer de Sant Roc o pel de Santa Esperança i s'internen cap a la Plaça Gran o a la Plaça de les Olles. Tots aquests carrers bullen d'una abigarrada multitud i el visitant que desconeix la importància del nostre mercat, queda sorprès de tant extraordinària concurrència.

Realment, «cada mercat granollerí és com una festa major vallesana»... Però no passeu d'aquí. La nostra ciutat que compta amb una extensió de més de tres quilòmetres de llargada, té la parada del mercat en un cercle reduït, el que fa que en aquests carrers no s'hi pugui donar un pas i que els venedors hagin d'estrenyer-se sobre les aceres per exposar la seva mercaderia, amb el consegüent disgust del botiguer que li tapen l'aparador i priven l'entrada a la seva clientela.

Sembla doncs, que la intensitat de tràfec que hi ha en aquesta part de Granollers, originaria un petit descongestionament, que sense perjudicar gens ni gota els comerços situats en aquest costat, faria que resultés en benefici dels habitants de la part alta, que per aquests, el mercat no és cap festa major ni molt menys.

Si passeu de la Plaça d'En Perpinyà en direcció a Les Franqueses, notareu deseguida un violent contrast que us fraparà. Els carrers són buids de gent i les botigues més buides encara de compradors.

I mentre els de la part baixa de Granollers noten satisfactòriament els resultats del mercat, els de la part alta fan el recompte del dijous amb uns migrats guanys, posant-se en manifesta evidència la inferioritat dels uns i la superioritat dels altres. És a dir: l'escassetat i l'abundància.

Naturalment, això ha d'ésser solucionat d'una manera justa i equitativa. Granollers s'ha allargassat, la població ha crescut, el mercat s'ha anat engrandint i els llocs on s'hi

efectuen les transaccions ha quedat reduït en els mateixos llocs on s'hi feia el mercat 25 anys enrera.

En nostra ciutat hi ha una plaça, la Plaça de Mossèn Jacint Verdaguer, vulgarment coneguda per la Plaça de la Muntanya, que els granollerins són interessats de descobrir-la, tan sols un parell de dies a l'any per anar-hi a ballar i fer gatzara en les festes populars dels Sants Metges. Aquesta plaça, crec jo, és la que ha de donar cabuda a tot el que sobra dels llocs del mercat on es fa actualment. I millor encara, si s'hi volgués posar el mercat d'un article determinat, que d'aquesta manera, compradors i venedors, sabrien entendre-s'hi seguidament.

Portar una petita part del mercat en aquesta plaça no fóra perjudici per ningú i seria altament beneficiós pels establiments situats en aquell costat que també tenen dret a viure.

Urbanísticament parlant, la nostra ciutat seria la primera beneficiada si es portés a terme l'ampliació del mercat.

A més de descongestionar el tràfec d'uns carrers ja de si prou estrets i que amb la gent que s'hi reuneix en dies de mercat, es fa materialment impossible de transitar-hi, permetria que una part de Granollers es beneficiés d'uns guanys que avui, per ells, no són possibles, i fóra motiu que les botigues existents milloressin de fesomia i que noves indústries i comerços s'obrissin cap aquell costat.

Quin perjudici s'ocasionaria a Granollers, si augmentés la visualitat de la nostra rambla ciutadana amb una xarxa de botigues, noves, luxoses, que rivalitzessin en bellesa i sumptuositat amb les que estan enclavades al «rovell de l'ou» de la ciutat?

Si es vol que aquesta part de Granollers, segueixi una ruta ascendent i progressiva, se li han de proporcionar els mitjans necessaris per a desenrotllar-se.

I per a desenrotllar-se satisfactòriament (el que ha passat a Granollers és un exemple), és necessari viure arreberat sota l'ombra protectora del mercat.

JOSEP FONT I DE FALGÁS

De casa nostra

Els bons amics d'Acció, m'han confiat la missió d'explicar des d'aquestes planes tot ço que de casa nostra s'ens permeti explicar. Jo no sé, si sabré correspondre a aquesta tasca com ells voldrien i com cal; del que estic segur però, és de què no sabré fer-ho com jo mateix voldria, per la qual cosa, prego als llegidors tota la benvolença i commiseració de què siguin capaços.

Així doncs, vagi la meva salutació i... a la tasca.

* * *

Sr. Batlle: Ja fa dies que s'efectuà un robatori als interessos municipals. Un o uns lladregots aprofitant l'absència de la vigilància o quelcom més s'emportaren aquella placa que donava un altre nom al carrer del Dr. Robert. Aquesta històrica placa, crec que fou pagada amb els diners del poble, millor, del fons comunal; per tant, crec que

Servei d'AUTOS-TAXI

de J. ROSELLÓ

SERVEI ECONOMIC

Marquès de Montroig, 82 - Tel. 118

Parada: Plaça Maluquer i Salvador - Tel. 168

GRANOLLERS

Si no voleu patir de l'estómac preneu DIGESTONA CHORRO

la nostra obligació és cercar per tots els mitjans que ens sigui possible, l'autor o autors d'aquell roboratori, per donar-los-hi son merescut i per una natural satisfacció del poble que paga.

Es que el cos de vigilància de la ciutat es sent impotent per a la recerca? ¿Es que no se li dóna l'importància que realment té? ¿O és que estarà ben guardadeta, com aquelles banderes catalanes de Barcelona, en espera de temps més propicis per una nova reposició?

Jo vull dir-hi la meva: Si la dita placa hagués portat el meu nom i encar que hagués estat posada per la voluntat d'un germà i tota la família, inclús amics i condicionals, hauria estat jo mateix qui l'hauria treta. Per vergonya.

Per res del món hauria consentit que el meu nom usurpés el d'una celebritat científica de reconeguda fama mundial; i del que fins i tot a la capital s'el honora amb un monument davant el temple del saber: L'UNIVERSITAT.

Si almenys me l'haguessin posada al carrer del SOL?.

* * *

Ja ha aparegut *Lluita*. L'enhonorabona.

Vam llegir-la detingudament, i si és cert que per el fruit es coneixen els arbres, aviat veurem de quins arbres es tracta i de quins autònoms o autonomistes d'esquerres pertany.

Per ara sols podem dir que no surt a casa nostra. Surt a Canovellas, 6.

Canovellas, 6? De la Rectoria? No ho podem creure; serà una broma?

* * *

A la Casa Gran de casa nostra s'hi venen celebrant les reunions de la Permanent amb una assistència nombrosa. I manquen però espontanis, homes de conviccions arrelades i consciència neta, que exposin les necessitats i aspiracions del poble que puguin possiblement passar desapercubudes dels

consellers que l'integren. Sempre veuen més quatre ulls que dos.

I diem que falten espontanis, per què últimament en una sessió, al parlar l'incansable espontani Sr. Montañà, va manar-se al botones de la casa, per un empleat dels grossos que anés a cercar al incansable republicà i fidel servidor de la passada dictadura, exconseller durant la mateixa i fins crec somatenista, i malgrat tots aquests antecedents, corresponsal de *El Diluvio* Sr. Amadeu Barbany, per què també espontaniés, com així va fer-ho.

Va dir-ne, i en té per dir, encara de coses!!! Es natural; com que ell ha viscut dintre!!!.

* * *

Dimarts proppassat tinguérem la satisfacció d'oïr la conferència del company Pestaña al teatre de La Unió Liberal. No cal dir com ens agradà, però molt més ens hauria plagut, si al referir-se a l'Escola Municipal de Segona Ensenyança, hagués estat assabentat de tot ço que està relacionat amb dita escola.

El company Pestaña sols sap d'aquesta escola, per què és en general, que les institucions religioses tracten de l'acaparament de l'ensenyança arreu, i que per la qual cosa cal que estiguem alerta; el que ignora el company Pestaña és, que aquesta escola que es diu Municipal—que hem de creure que serà per què paga el Municipi—se la subvenciona amb seixanta mil pessetes anuals aproximadament. Que els fills de la nostra ciutat, que és la que paga, no en disfruten de cap benefici material, car tenen de pagar les mensualitats mateixes dels forasters. Que ha sofert un fracàs econòmic i moral, per què de quaranta interns dels cursos passats, al anterior, sols n'hi havien quinze.

Reuneix el director en pla intel·lectual, les condicions del professorat? No crec que aquell reuneixi totes les condicions legals indispensables per tal càrrec. Ni fou elegit per oposicions, ni per concurs solament; hom creu que solament ho fou per favoritisme. Potser analitzat, es trobaria l'existència d'un dualisme entre el professorat i el director per la circumstància de tenir el primer una personalitat reconeguda per el reglament, presentant l'anomalia de trobar-se sota una direcció tan lleugera, que els converteix a l'única força creadora del Col·legi.

Voldriem saber si el director dóna cap classe ni les que s'atribueix als ulls del Patronat, les quals en realitat les donen els seus subordinats.

Ai, amic Pestaña, que coses haurieu pogut dir, si haguessiu estat millor assabentat.

No tot son frases; també hi han *moros* a la costa que si bades... fan més mal que una pedregada.

CLARI-NET

Forn de Can SERRA

Dr. Robert, 1 GRANOLLERS

Us servirà a domicili tots els dies al matí

Pa de Viena i Croissants

de qualitat superior

Curareu el vostre estómac prenent DIGESTONA CHORRO

L'imperialisme de la República Francesa

En un dels passeigs que acostumo a fer per conèixer ben bé el Paris multiforme i cosmopolita, vaig dirigir-me al *Palais Royal*. Això en si mateix no té gran cosa de particular ni es gaire important; el Palau Reial transformat en oficines i botigues i el jardí monòton, sense importància, ha esdevingut una cosa corrent i vulgar.

Però el què em va fer fixar l'atenció, fou l'Agència General de les Colònies que té també allí el seu estatge. Multitud de fotografies, mostres dels seus productes, mapes,... acompanyat tot d'un text francament imperialista. Vetaquí un dels símptomes del fracàs de la democràcia francesa.

La propaganda colonial emprada pel Govern, es grandiosa en tots els aspectes. Té interès en inculcar a la multitud l'esperit de domini que per cert per alguns sectors és prou criticat.

Sota la capa de la civilització s'hi amaga, naturalment, el desig, l'ambició d'ésser més fort que els demés. Unicament que ara ja no enganyen a ningú els mots de «protectorat», «colònies autònomes», i tota aquesta abnegació civilitzadora.

Les colònies franceses són nombroses i estan escampades per Àfrica, Àsia, Oceania i Amèrica. L'afany de lucre a costa d'elles és evident, com també que la civilització només és un pretext.

Alguns objecten que això és necessari per fer progressar el món; però l'argument es de poca consistència des del punt de vista de la democràcia, per què cal tenir en compte que l'Estat té com a lema la cèlebre trilogia d'Igualtat, Llibertat i Fraternitat que encapçalen tots els documents oficials dessorra el nom de «República Francesa». Segurament que una immisquació europea en aquests països serà beneficiosa, però això no explica que s'els tingui de dominar. No se m'escapa que els pobles selvatges o endarrerits no volguessin tolerar la presència d'europaus, només pel sol gust de la rutina i que davant de la seva intransigència amb la civilització ha estat necessària una quantitat més o menys gran de violència... Però el què passa es que enllaminits amb els beneficis que s'hi obtenen, els civilitzadors continuen sempre en dominadors i procuren obstruir tota causa de civilització avançada, que podria ésser massa favorable a les seves ànsies de llibertat, fins i tot quan demostren que ja estan prou civilitzats per no aguantar cap tutela estrangera, la *protecció* esdevé obligada. Un exemple és l'Egipte i la Índia que l'Anglaterra procura retenir i *pacificar*. I a la Indoxina, França també l'ha fet objecte de repressions per els seus moviments de llibertat.

I això no es tolerable després de declarar els Drets de l'Home; no s'hi val a fer servir la Democràcia d'encobridora, justament per atacar ço que ella defensa.

Però s'han fet i es fan tants torts en nom de la Demo-

cràcia! —però de fet trepitjant-la, naturalment— que sembla que la nostra sensibilitat s'hagi atrofiat i haguem esdevingut insensibles... Sembla que això ja s'accepta com un mal necessari, inevitable... sembla que siguem incapaços de reaccionar.

L'Estat francès s'ha tornat francament reaccionari. Els francesos (en general) no s'en donen compte que aquesta llibertat que ells ataquen, és la mateixa que defensaren en 1914!... que és la mateixa que defensaren els seus avis en temps de la Revolució...

La República Francesa tal com està avui, no es pas un model a seguir (encara que sempre és millor que alguns països meridionals). I sobretot, és també molt centralista.

Cal que ho tinguem present nosaltres al parlar de República; ja s'ha dit i repetit que dir només República no es dir res. La República és l'essència de la Democràcia, no hi ha dubte; però que les ganes de dominar, que les ganes d'ésser més o millors que els altres, no ens facin perdre de vista la Llibertat i la Igualtat humana, base de la civilització i de la veritable democràcia.

NYICRIS

Paris, 29 de Juny.

Aigua Vall-Par

Font Sant Albert
VALLCARCA (Barcelona)

|||

La millor aigua de taula

|||

Lleugerament mineralitzada

|||

Pura * Lleugera * Digestiva

|||

Dipòsit general:

C. París, 174

BARCELONA

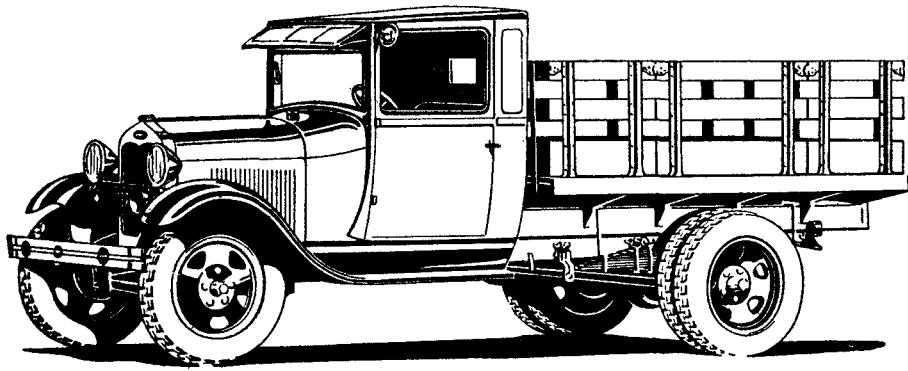
Màquines d'Escriure

P. de Gràcia, 114 **J. VIDAL** Barcelona

Abonaments de neteja i conservació a 45 Ptes. l'any
(Una neteja al mes)

- Dirigir-se al representant: **Ramon Garrell. - Riçoma, 58**

La DIGESTONA CHORRO cura, calma i no perjudica

Camió de una tonelada

Examini vostè el nou

Camió FORD

amb quatre marxes, frens
més potents, eixos i ballestes
davanteres de més robustesa
i xasis resistents a l'agència
de

RAFEL PRADES

Dr. Robert, 27 GRANOLLERS Tel. 94

CRITIQUES D'ART

L'exposició d'en Francesc Serra

Migdia de Juny clar i lluminós. En una de les dependències de La Unió Liberal destinada a la saludable nutrició de l'esperit de l'infant, hi ha instal·lada una exposició d'obres del bon company i notable dibuixant Francesc Serra.

Avui aquesta Sala, obre de bat a bat les seves portes desitjosa de mostrar a la ciutat la sensibilitat artística d'un seu fill, infatigable lluitador en el camp de les belles arts, que recull les seves obres lligades amb les més fortes fibres de la seva fe com un delicat ram de preuades flors i l'ofrena a aquesta terra ubèrrima on al gronxament del bressol maternal va veure el primer esclat de llum.

No és la primera vegada que aquest jove dibuixant exposa en la nostra ciutat, i per tant, l'obra artística del company és ben coneguda, però en aquesta tanda, tal volta l'última, ens mostra la seva darrera producció i amb aquesta el progrés obtingut i quasi bé, el que dintre breu plaç pot obtenir.

Dibuixant conscient, coneixedor de totes les facetes d'aquest art, exposa uns quants estudis de nu, que fan d'allò més bonic en els que, apart de la tècnica constructiva, es veu el temperament d'artista lliure de tot entrebanc. En el «bodegó», pastell únic que exposa, està just de color, molt just, i pot contemplar-se mantes vegades segur de que agrada més; no és pas així en el «bodegó» oli, on es veu que la ma del artista és verge en aquest sistema; en quan a aquesta obra, potser hi falten matissos mitjos en el gerro i el plat, potser tons calents que facin pastós i transparent l'enduriment de les ombres.

En quant al retrat, pulcre i elegant, cercant més aviat l'anècdota artística que la semblança, lo-

gra totes dues coses a la vegada, sobretot en el «Sr. Fontcuberta» i en «Autorretrat», aquest, de un estilitzat molt personal, és una de les obres que més crida l'atenció. El fort d'aquest jove pintor està en el cartell industrial, on ja es veu, malgrat als seus pocs anys, un gat vell en la matèria, i que sap molt bé el què es fa.

Resulta doncs, admirable, el conjunt de l'exposició i malgrat l'incomprensió de l'esperit petit, de què l'artista es lamentava en aquesta mateixa publicació dies enrera, cal tenir present, que en Francesc Serra és un notable dibuixant posseït del més gran temperament d'artista i amb facultats sobresores per assolir el triomf més falaguer, si lluny de titubejar es senyala una recta i la segueix perseverant, esperonat per l'anhel de la glòria.

* * *

Seria injust acabar sense felicitar a l'amic Serra, d'una manera especial, per l'obra que la Junta de La Unió li ha retirat del conjunt aïllant-la en la Secretaria, car sens dubte aquesta obra, és de lo més notable de l'exposició.

La Junta d'aquesta cultural casa al prendre aquesta resolució ha obrat molt encertada i correctament, ja que sempre hi ha qui mira arran de terra i sols busca el motiu pecaminós sense tenir en compte que l'artista mira les coses que constitueixen en un pla molt més superior, alabat i sublim, del que trepitja aquell que creient-se moralista, porta constantment cobejada en la pensa la més lasciva immoralitat.

VICENTS ALBARRANCH

Mosseta bruna...

(CANÇÓ)

*Avui el cor meu
no sé què daria
que l'ànima mia
viu amb neguit*

Mosseta bruna
esglaiadissa
com piuladissa
de gafarrons.

Entre somnis
et tenia a mos braços
i tos llavis
m'han tornat el meu besar;
no t'enutgis
oh gentil estoix d'ivori
no tinc culpa

si mon cor em fa somniar
i mos somnis
bella mia, fràgil dea
són quimeres
que dolçament em fan volar.

*Avui el cor meu
no sé què daria
que l'ànima mia
viu amb neguit...*

Ah si el besar
t'ungís un dia
tot jo tindria
un altre dalit!

FRANCESC SERRA

Marian Puig

Plaça d'Angel Guimerà, 8 /-/-/ Telèfon 26

Pintures - Esmalts - Productes Químics - Queviures - Ultramarins

REPRESENTANT
dels Automòbils **BUICK**

El millor servei de Taxis a **40** cts. el km.

Servei de Granollers a Sant Celoni
Cada dimecres i dies de mercat

Serveis a Mollet i a Vich

A Mollet, els dimarts i a Vich els dissabtes

Un remei segur per l'estómac: DIGESTONA CHORRO. Preu 3 pessetes

CRÒNICA

Avui els estanquers del districte, homenatgeran al seu subaltern de la Companyia Arrendatària de Tabacs Antoni Montaña, amb un àpat al Hotel Europa i com a fi de festa li serà entregat un magnífic àlbum amb la firma de tots.

Per avui, a la nit, el Foment de la Sardana té anunciada una audició de sardanes per la cobla «La Principal» d'aquesta ciutat.

Cambres de bany a 300 pessetes

les trobareu a J. A. Clavé, 21 - Granollers

En renyides oposicions celebrades el dissabte dia 21, a l'Institut Nacional de Segona Ensenyança de Barcelona, per a la Matrícula d'Honor, obtingueren aquesta desitjada distinció, la senyoreta Enriqueta Vallès Sacasas, neboda del Rvd. Doctor Sacasas i els joves Josep Porcar Cerdà i Salvador Jané Catafal, aventatjats alumnes del Col·legi Municipal de Segona Ensenyança de nostra ciutat.

Segells de Cautxú - Llibreria Carbó

Sant Roc, 15 - Granollers

A la Secretaria del Col·legi Municipal de Segona Ensenyança de nostra ciutat s'han rebut, de l'Escola d'Alts Estudis Mercantils de Barcelona, els Títols de Perit Mercantil, expedits per el Ministeri de Instrucció Pública i Belles Arts a favor dels ex-alumnes de nostre primer centre docent, don Josep Verdaguer Vilaseca i don Enric Parramón Subirana, domiciliats a Port-Bou. Per l'entrega dels esmentats títols s'han citat als interessats.

Felicitem al nostre bon amic Marian Lassús per la cura i encert que ha tingut en el dibuix del pergami que avui serà entregat al mestre Josep M.ª Ruera.

Dijous va recaptar-se en concepte d'arbitris la quantitat de 1038'50 pessetes.

Sastreria Farràs

Plaça Constitució, 5

Amb gran satisfacció per part nostra, per fi hem tornat a veure el nom del Dr. Robert en el carrer on fins ara i havia un buit, degut a uns quants senyors «Amigos de lo ajeno» que s'en portaren la placa del nom que precedí a la del Dr. abans esmentat.

Enquadracions Joan Carbó

Sant Roc, 15 - Granollers

Havem rebut una atenta invitació de la Societat Choral «Amigos de la Unión» al Vermut d'Honor que dita entitat dedica al seu mestre Sr. Josep Maria Ruera, amb motiu d'haver obtingut el primer premi amb la sardana «La Verge Catalana» en el concurs convocat per la Joventut Hoteleria en l'Exposició de Barcelona; a més li serà entregat un artístic pergami.

Durant el vermut la Cobla «La Lira» de Sant Celoni desgranarà un programa de sardanes entre aquestes la sardana premiada.

Es lloga local per botiga

Donaran raó al carrer del Portalet, 18

En l'Associació La Unió Liberal s'hi celebrarà avui, a dos quarts de deu de la nit, un festival per recaptar fondos a profit de la Colònia Escolar Fleta, que sosté l'Associació i per l'ampliació de l'escola.

Prendran part en el mateix els nens de l'escola els quals efectuaran exercicis gimnàstics; els coneguts germans Camps, amb un concert de violí; l'eminent tenor Josep Pineda, qui donarà un recital de cançonetes i l'«Esbart de Dansaires», de Barcelona, amb acompanyament de la Cobla Vilaró, de la nostra ciutat.

Es d'augurar un falaguer èxit, donat el fi benèfic del festival.

Senyora i senyoreta: recordi que la casa millor servida de «figurins» aquí a Granollers és a can Carbó

Sant Roc, 15

En els examens als quals ha estat sotmesa la senyoreta Julia Lledós Saura, en la Corporació Taquigràfica de Barcelona ha obtingut després de brillants exercicis de teoria i pràctica a la velocitat de 75 paraules per minut la qualificació d'Excel·lent en els seus estudis de segon curs. El tribunal d'examen el constituïen nombrosos taquígrafs de la Capital.

Felicitem a la senyoreta Lledós i a la seva mestra la senyora Enriqueta Alsina de Royo.

Festes amb que la Unió de Xòfers i Motoristes de Granollers i sa Comarca honorarà al seu patró Sant Cristòfor, els dies 12 i 13 del mes en curs. Dia 12, a les 10, Ofici; a les 11, benedicció de cotxes i gran Rua; a les 12 Vermut; a dos quarts de 2, àpat al Restaurant Comercial; a les 5, partit de futbol, «Camions» contra uns entremaliats «Taxis» disputant-se el vermut del vespre; a les 6, sardanes enfront la Caixa d'Estalvis; a les 10, inauguració del Monumental Envelat amb unlluït ball amb gran devesall de confeti i el clàssic ball del gorro.—Dia 13, a la 1, concert davant la Caixa d'Estalvis; a les 6, ball a l'envelat destinant-se el producte de la «toia» a profit de l'Hospital-Asil, a les 10, concert davant el local social; a dos quarts d'11, Ball de comiat a l'envelat.

Le senyorettes seran obsequiades amb perfums i altres ob-

DIMARTS i DIVENDRES en la **Bacallaneria** de la **Vda. VILALTA** (vora el Quiosc), seguirà venent-s'hi el saborós

Bacallà fresc

AQUEST BACALLÀ ÉS
MÉS FI QUE EL LLUÇ

Tasteu-lo

Plaça Constitució, 15
Granollers

jectes donats per la perfumeria «Myrurgia» i Magatzems Jorba. Al mateix temps, seran sortejats una agulla d'or, donatiu de la Companyia de Segurs «L'Abcille» i un estoix d'afaitar donat per la «Casa París».

Xereç i Málaga «Morales Pareja»
Mançanilla «La Maja»
Xereç Quina «Pericón»

La Unió de Xòfers i Motoristes de Granollers i sa Comarca d'acord amb els industrials taxistes posa en coneixement del públic, que el dissabte vinent dia 12 no hi haurà servei de taxis per motiu de celebrar-se les festes de Sant Cristòfor patró dels Xòfers i Motoristes.

Es reserva el dret de poguer utilitzar els mateixos sols en cassos d'urgència per malalts, metges o llevadores els quals en cas de tenir que fer ús dels cotxes, poden telefonar a casa del propietari doncs com diem en la parada no n'hi hauran.

ESPORTS

FUTBOL

Manresa 2 -:- Granollers 3

La victòria del Granollers en els propis dominis del Manresa, produí a tots els aficionats i esportmens de casa nostra, la consegüent alegria, seguint per tant muntats encara, en aquell fantasiós cavall blanc de l'optimisme.

Difícil i poc digne d'un plomífer amateur seria ressenyar un partit sense haver-lo vist, per tant, dec limitar-me doncs, només a senyalar el resultat que ja tots sabem, però que el formulisme m'hi obliga; el què em nego rodonament a fer, encar que el director m'ho desconti de la mesada, és cap comentari, ni vull fer-me més pesat amb «la voluntat», «el conjunt», «l'engranatge», «la tècnica», «la precisió» i «el joc ras».

* * *

Per avui està anunciat el Gimnàstic de Tarragona i creiem que serà un gran dia futbolístic i que el Granollers sabrà sortir victoriós d'aquest partit que entra a la categoria dels difícils.

ANDREU FUSTÉ

Aquest número ha passat per la censura

Impremta Cucurella / Corró, 9 / Telèfon 24 / Granollers

Sastreria de Josep Castany

S'han rebut les últimes novetats per la present temporada
 Especialitat en Trajos de Senyora :-: Preus reduïts

Carrer de J. Anselm Clavé, 10

GRANOLLERS

No patireu més de l'estómac prenent **DIGESTONA CHORRO**

Angel Pestaña a La Unió Liberal

Dimarts passat amb un plè a vessar va donar a La Unió Liberal una conferència Angel Pestaña, versant sobre el tema «L'evolució dels pobles».

D'aquesta conferència excel·lent en diversos aspectes —sobretot en la manera fàcil de desenrotllar-la— ens cal remarcar dos punts. Primer, el reconeixement de l'existència del nostre problema que deu acabar amb aquesta política de uniformisme practicada ja per Felip II i causant principal de la decadència del nostre poble que no evoluciona per manca de llibertat. I segon, la franca posició intervencionista que creu deu adoptar l'obrer en front dels problemes d'ordre polític. En el successiu creu Pestaña —com nosaltres— que les organitzacions obreres faran una feina més positiva intervenint en la política, que si resten al marge i ajuden indirectament a l'entronització d'una altra dictadura que, si res més no, comporta en sí la manca de llibertat tant necessària per la vida individual i col·lectiva.

Acabà l'orador la seva dissertació glosant el concepte de llibertat d'una manera magistral, arrancant ja des de les civilitzacions primitives, i donant un toc de clari oportunisme, ja que diu s'ha assabentat que el nostre municipi va establir un centre d'ensenyament superior —que dotat d'un professorat competentíssim resolt diferents aspectes de la cultura— pretén fer-ne donació a una certa institució religiosa.

No cal dir que si això fos veritat, els homes que en aquest moment assumeixen la responsabilitat de dirigents dels interessos nostrats, es farien creditors de la general antipatia; majorment en aquest moment en que creiem sincerament que en l'obra que pertoca fer des d'aquesta escola, hi serà forjada una nova ànima granollerina de temps més venturosos. Creiem sincerament en aquest punt, però, que l'amic Pestaña ha estat víctima d'una mala interpretació en témer un perill imaginari engendrat per algun apòstol interessat, que segurament enyora aquells temps en que des d'aquest centre d'ensenyament s'homenatjava al nostre ex-delegat governatiu, senyor Jordi Villamide.

En donar a una institució religiosa el nostre primer centre d'ensenyament, es faria una obra doblement injusta i temerària. S'atentaria contra l'esperit liberalíssim del nostre poble i s'infringiria un greuge irreparable a la nostra cultura que ha de tenir una escola bisexual per complir els deures que imposen els mètodes de la pedagogia moderna.

GARATGE ROCA

nueva creación
DEL
CAMION LIGERO
C-6
CITROËN

Tallers i Garatge:

Plaça Bestiar, 11

Granollers

Telèfon 260

Concessionari

Creado para responder a las necesidades apremiantes del comercio y de la industria, este vehículo es a la vez robusto, potente, económico, muy seguro y manejable.

un Motor 6 cilindros (17 CV fiscales, 46 CV efectivos) y una caja de cuatro velocidades que permite arrancar con plena carga, en los terrenos más difíciles y subir las cuestas más pronunciadas.

Freno sobre las cuatro ruedas, accionando separadamente sobre cada una de ellas, mediante servo freno mecánico Bendix. Freno de mano muy enérgico y eficaz sobre la transmisión, permitiendo pararse a 14 metros a una velocidad de 30 kilómetros.

CITROËN

Sabateria Romañó
de
MIQUEL VENTURA

Especialitat en el calçat fet a mida
PREUS LIMITATS

Plaça Constitució, 30 Granollers

Fills de Joan Piguillem
TALLER DE SERRALLERIA
per a tota classe d'obres i construccions

SOLDADURA AUTÓGENA

Construcció, venda i reparació de Bicycles de totes marques
ACCESSORIS DE TOTES CLASSES

Portalet, 4 bis Granollers

Senyora:

A vostè li cal vestir amb distinció i subjectar-se a les múltiples exigències de LA MODA

Li plau la llana?

Prefereix seda?

Li calen articles clàssics per atendre les necessitats de la llar?

La casa Montaña

posa a la seva disposició les seves extensíssimes col·leccions d'articles per la propera temporada.

Plaça Constitució, 36
Carrer de Barcelona, 1

GRANOLLERS